

DMITRY SEMENIK

Cum
să trecem
cu folos
prin boală

Traducere din limba rusă de
Monahia Mina

editura
Σοφία

București

Cuvânt înainte

Până la un anumit moment al vieții, fiecărui om i se pare că marile nenorociri li se pot întâmpla doar altora; și încă nu multora – doar câtorva, deosebit de ghinionști.

În realitate, sunt multe feluri de nenorociri și nu sunt deloc mulți cei care reușesc să se strecoare printre toate. Mai devreme sau mai târziu intră în viața noastră un „ceva” care ne schimbă complet fie rânduiala vieții, așa cum o avusesem până atunci, fie conștiința, așezându-ne fără milă înaintea unor întrebări fundamentale. Un astfel de eveniment este diagnosticarea unei boli mortale sau pur și simplu periculoase: cancer, vreo altă boală sau traumă gravă...

Lucrul de care ne temeam cel mai mult, pe care nu-l voiam și care am nădăjduit mereu să nu ni se întâmple, să treacă pe lângă noi, a devenit brusc parte a vieții noastre. În mod neașteptat, am intrat în categoria acelor oameni care nu se mai pot delecta cu nesăbuiță de îndulcirile de toate plăcerile trupești ale vieții. Mai mult decât atât – nu rareori ne pierdem până și capacitatea de a ne satisface chiar și nevoile cele mai simple.

În general, din oameni mai mult sau mai puțin fericiți ne trezim dintr-odată oameni care – după concepțiile societății contemporane – sunt desemnați prin termenul de „nefericiți”, dacă nu chiar „de prisos”. Suntem puși în si-

tuația de a ne reevalua valoarea pe care o avem pentru comunitate, pentru cei apropiați și pentru noi înșine. La ce mai putem fi de folos în starea în care am ajuns? De ce era nevoie de boala asta? Cum și de ce să trăim mai departe? Cum și de ce să răbdăm această suferință?

Dacă nu vom găsi răspunsurile corecte la întrebările acestea, va veni descurajarea, adesea chiar deznădejdea, iar durerile sufletești nu fac decât să adâncească suferințele trupului. Însănătoșirea devine și mai anevoioasă. Apropiatilor noștri le vine și mai greu să poarte această povară. Ne vine și mai greu să trăim ce ne-a mai rămas de trăit.

Cartea de față a fost gândită ca un ajutor tocmai în această situație de viață. Pentru că, până la urmă, toate aceste întrebări pe care vi le puneți nu sunt noi. Oamenii se îmbolnăvesc și mor de mii de ani. Toți câți au fost pe pământ înaintea noastră au murit – și cei mai mulți dintre ei bolnavi, dar nici pe departe nu au murit cu toții descurajați, deznădăjduiți, fără a conștientiza sensul propriilor suferințe. Mulți au murit în pace. Mulți și-au trăit ultimii ani, ultimele luni de viață, cu mare plinătate, putere și bucurie. Mulți au fost vindecați de boala ce părea fără scăpare, murind cu mult mai târziu decât le preziseră medicii.

Autorii cărții ce vă stă înaintea vă vor descoperi secretele acestei atitudini față de boală și vindecare, atitudine ce ne ajută să ne depășim slăbiciunile, descurajarea, și să trăim din plin, păstrându-ne până la capăt, în sensul cel mai înalt al cuvântului, calitatea de Om.

De asemenea, multă atenție este dată temei vindecării – căci nu e deloc greu de înțeles faptul că atât vindeca-

rea trupului nostru, cât și iertarea păcatelor presupun din parte-ne anumite cunoștințe și un anumit efort. Dumnezeu poate să nu trimită vindecare, dar totuși, în condițiile unei atitudini corecte față de vindecare, avem mai multe șanse să o primim.

Mulți dintre autorii cărții de față au fost ei înșiși grav bolnavi ori s-au vindecat de boli grave. În spatele cuvintelor lor stă nu numai înțelegerea legilor duhovnicești ale vieții – legi pe care nu prea le poți pătrunde atunci când totul îți merge bine –, ci și propria experiență.

Cartea se fundamentează pe materialele strânse de pe site-ul boleem.com, site dedicat consilierii psihologice și duhovnicești a persoanelor care suferă de boli grave și a celor de aproape ai lor. Site-ul, la rândul lui, este numai o parte din marele proiect de pe Internet „Perejit.ru”. În alcătuirea acestui proiect intră site-uri în cadrul cărora se acordă ajutor oamenilor aflați în situații-limită de viață, iar ajutorul se oferă în cel mai direct chip cu putință. Astfel, osteneala noastră se materializează în grupul de site-uri reunite sub denumirea de „Пережить.ру”. În acest grup sunt nouă site-uri, cele mai multe dintre ele dovădindu-se a fi intervenții în situații de criză. Așadar site-ul www.perejit.ru este un site care se ocupă cu problemele persoanelor aflate în situații de despărțire sau divorț; www.pobedish.ru este site-ul care se ocupă cu persoanele aflate în stare de descurajare, de deznădejde, depresie, de cei încercați de gânduri de suicid; www.vetkaivi.ru este site-ul creat spre a sprijini victimele violenței; www.memoriam.ru are ca grup-țintă persoanele care suferă de pe urma morții unui apropiat (situații de doliu); www.boleem.com.

com este site-ul specializat în ajutorarea celor care au de înfruntat criza suflatească ce survine adesea în urma diagnosticării unei boli grele, socotită fără șanse de vindecare; iar www.grozniedni.ru, cel ce se ocupă de persoanele care au suferit în urma războaielor (stres posttraumatic). Un alt site, care nu se ocupă de persoanele aflate în situații de criză, dar având o reală importanță, este site-ul www.rea-love.ru, dedicat vieții de familie și dragostei.

Știm foarte bine că nu în toate situațiile este posibilă vindecarea trupului, dar conștientizăm și incomensurabila valoare a sufletului omenesc, de al cărui bine și de a cărui luminare suntem datori să ne ocupăm (atât posesorul lui, cât și cei din jur) până în ultima clipă a vieții noastre.

De aceea, îi chemăm pe toți cei ce au fost atinși de această durere: nu deznădăjduiți, nu vă dați bătăuți! Dimpotrivă, tocmai acum începeți să trăiți o viață deplină, faceți pentru voi înșivă ceea ce nu ați făcut niciodată atunci când credeți că veți fi pururea sănătoși. Căci sufletul nostru este lucrul pentru care merită orice efort, care nu poate muri, în care trăiesc bucuria și dragostea. Tocmai de aceea, de bucurie și de dragoste nimic și nimeni nu ne va putea lipsi.

I

**Oameni
care s-au împăcat cu boala**

Smerenia aduce pace în suflet

ALEXANDRU STRONIN

Mulți sunt cei care au aflat sensul suferinței ce le-a fost dat să o trăiască și care s-au împăcat cu ea, dar nu în mod fatalist, ci, ceea ce poate părea omului obișnuit un lucru cu neputință de crezut sau, în orice caz, vrednic de mare uimire, au aflat chiar bucuria pe care această suferință a adus-o în viața lor, pentru că au înțeles lucruri pe care căutaseră toată viața să le deslușească, adesea făcând aceasta chiar fără să-și dea seama. Altfel spus, mulți sunt cei care au aflat sensul, „rostul acestei vieți” pe care îl „vânaseră” în fel și chip, dar, în orice caz, nereușit, de-a lungul mai lungii sau mai scurtei lor vieți. Ne stau înaintea acum câteva mărturii ale unora dintre acești oameni de lângă noi.

– Ce se petrece în sufletul omului care are brusc de înfruntat o nenorocire ca, de pildă, o boală incurabilă? Ce îl împinge pe om să deznădăjduiască, care sunt gândurile care îl trag către această stare, adesea mai rea decât boala însăși?